

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כליף כהן

לפני כבוד השופט גלעד הס

המבקש (התובע) שי תירם

נגד

המשיבה (הנתבעת) אבלין כליף כהן

החלטה

לפני בקשה מכוח סעיף 77א' לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") לפסלות שופט.

החלטתי לדחות את הבקשה מבלי צורך לקבלת תשובה, ואנמק.

רקע

1. התובע הגיש תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 כנגד הנתבעת. עילת התביעה הינה פוסטים ברשת הפייסבוק וכן הודעות באפליקציית ה- "ווטסאפ" שפרסמה הנתבעת, אשר במסגרתם כתבה התובעת מילים קשות והאשמות חמורות כנגד התובע.
2. ביום 13.6.19 התקיים קדם משפט בתיק זה. במסגרת קדם המשפט התקיים דיון מחוץ לפרוטוקול וזאת בניסיון להביא את הצדדים להסכמות. כאשר הדבר לא צלח, התקיים דיון לפרוטוקול. במסגרת הדיון לפרוטוקול שיקף בית המשפט את העובדה כי נערך ניסיון להביא את הצדדים להסכמות מחוץ לפרוטוקול וכאשר הניסיון לא צלח, הבהיר בית המשפט כי יש לקדם את התיק להכרעה משפטית. עוד קבע בית המשפט בסיומו של קדם המשפט הוראות להשלמת הליכים מקדמיים וניתן צו להגשת תצהירי עדות ראשית.
3. התובע הגיש תצהירי עדות ראשית מטעמו לאחר שבקשת ארכה להגשתם נתקבלה.
4. ביום 8.1.20 הוגשה בקשה זו לפסלות שופט.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאליף כהן

טענות המבקש

5. הבקשה נסובה כולה על הדיון מחוץ לפרוטוקול שנערך כאמור במסגרת קדם המשפט שהתקיים ביום 13.6.2019.
6. לטענת המבקש במסגרת הדיון פנה בית המשפט אל המבקש במילים: **"תראה את הנתבעת היא מסכנה, תהיה גבר, תהיה גבר ותמחק את התביעה"**.
7. לאור אמירה זו, טוען המבקש כי קיים חשש מוצק ממשוא פנים של בית המשפט, וכך כי דעתו של בית המשפט התקבעה באופן שבו הוא רואה את התובע ואת התביעה כתביעה שאין לבררה.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

8. סעיף 77א לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), תשמ"ד-1984, קובע כי בית המשפט יפסול עצמו מלדון במשפט, כאשר קיים חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.
9. בית המשפט העליון נדרש פעמים רבות לשאלה מהו אותו חשש ממשי למשוא פנים, חשש המצדיק, או המחייב, את פסלות השופט, וקבע מבחן **אובייקטיבי** אשר במסגרתו יש להראות סבירות מוחשית שדעתו של השופט ננעלה והוא אינו פתוח עוד לשכנוע. לעניין זה ר' ע"פ 5/17 **חסן אלגדאמיני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.1.2017) (להלן: **"עניין חסן"**):
- "לעניין זה נקבע בפסיקה מבחן אובייקטיבי מחמיר, המחייב סבירות מוחשית לכך שדעתו של השופט ננעלה ואינה פתוחה עוד לשכנוע (ב"ש 48/75 ידיד נ' מדינת ישראל, פ"ד כט(2) 375 (1975) (להלן: עניין ידיד)."**
10. תקנה 471ב' לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, קובעת:
- "471ב. בתחילת הדיון בתובענה או בערעור, ולפני כל טענה אחרת, רשאי בעל דין לטעון טענת פסלות; לא היה באפשרותו לטעון טענת פסלות בשלב האמור, רשאי הוא לטענה לאחר מכן, ובלבד שיעשה זאת מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות" (הדגשה שלי – ג.ה.).**
- כלומר, התקנה קובעת מפורשות כי טענת פסלות חייבת להטען מיד לאחר שנודעת עילת הפסילה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאליף כהן

מן הכלל אל הפרט

דחיית הבקשה על הסף

11. במקרה שלפני אין עוררין כי עילת הפסלות הנטענת נודעה למבקש עוד ביום דיון קדם המשפט, קרי ביום 13.6.19. המבקש נכח באותו הדיון, ולטענתו שלו, עילת הפסלות נעוצה בדברים שאמר לו בית המשפט באותו הדיון.
הבקשה שלפני הוגשה **כחצי שנה** לאחר הדיון בו נוצרה לטענת המבקש עילת הפסלות.
12. מן האמור לעיל עולה באופן ברור, כי המבקש לא הגיש את הבקשה מיד לאחר שנודעה לו עילת הפסלות, או אף לא בסמוך לאחר מכן, אלא המתין תקופה של למעלה מחצי שנה עם הגשת הבקשה.
13. אציין כי במסגרת פרק זמן זה, הוגשו בקשות שונות לתיק (בנושאים טכניים) ואף הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם המבקש, אולם המבקש לא העלה במסגרת הבקשה לארכה מטעמו, או במסגרת הגשת התצהירים מטעמו, כל טענת פסלות שופט, על אף שהעילה הנטענת הייתה בידיעתו זה מכבר.
14. עיינתי בבקשה ובתצהיר ולא מצאתי בהם כל הסבר מדוע מוגשת בקשת הפסלות רק בשלב זה, כאשר העילה הנטענת ידועה למבקש זמן כה רב, וכאשר בפרק זמן זה הוגשה בקשה אחרת מטעם המבקש וכן תצהירי עדות ראשית.
15. לפיכך, לטעמי, די באיחור הרב בהגשת הבקשה וזאת על רקע ההוראה הברורה בתקנה 471ב' על מנת להורות על דחיית הבקשה. אציין כי הפסיקה לא היססה לדחות בקשת פסלות שלא הועלתה בהזדמנות הראשונה, ר', למשל, ע"א 7513/14 פלוני נ' פלוני [פורסם במאגר נבו] (9.11.2014):

"רק מטעם זה ניתן היה לדחות את בקשת הפסלות (השוו: ע"א 2066/14 פלוני נ' פלונית (10.8.2014) והאסמכתאות שם). כידוע, על בעל דין לטעון לפסלות שופט מיד עם היוודע לו עילת הפסלות. זאת, כדי למנוע ניצול לרעה של טענת הפסלות ושימוש בה כמעין "נשק סודי" במועד נוח להעלאתה (סעיף 471ב לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984; יגאל מרזל דיני פסלות שופט 63, 65 (2006))."

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאליף כהן

בכל מקרה, יש לדחות את הבקשה לגופה

16. אף אם אתעלם מהאיחור הרב בהגשת הבקשה, הרי יש לדחותה גם לגופה וזאת כאשר לא מצאתי כל חשש ממשי, ושאינו ממשי, למשוא פנים. לא מצאתי גם כל בסיס לחשש כי דעת בית המשפט או עמדתו לגבי תיק זה נעולה, ואנמק:

17. אכן, התקיים בקדם המשפט דיון מחוץ לפרוטוקול, כאשר כאמור עצם התקיימות הדיון מחוץ לפרוטוקול וניסיון הפשרה שנעשה בו, תועד בפרוטוקול הדיון.

לאור הזמן שחלף, בית המשפט אינו זוכר במדויק את המילים בהן השתמש במסגרת הדיון מחוץ לפרוטוקול, אולם הדברים אותם טוען המבקש בבקשה כדברים שנאמרו על ידי בית המשפט בדיון מחוץ לפרוטוקול, בהחלט משקפים את האמירות של בית המשפט בדיון מחוץ לפרוטוקול.

18. בית המשפט סבר בקדם המשפט, כי לאור מצבה של הנתבעת כפי שתואר על ידה, ולשם הפשרה בלבד, יש מקום שהתובע, על אף חוזק טענותיו כפי שנטענו על ידו, ישקול לחמול על הנתבעת ומכאן למחוק את התביעה וזאת בתנאים מסוימים.

לאור העובדה כי ניסיון הפשרה נעשה בנוכחות בעלי הדין באופן אישי, ועל מנת להבהיר את עמדתו זו של בית המשפט הן לתובע והן לנתבעת, נקט בית המשפט בלשון דיבור רגילה ופשוטה ולא בלשון משפטית.

עם זאת, היה ברור כי מדובר בהצעת בית המשפט מחוץ לפרוטוקול כהצעת פשרה בלבד וזאת על מנת לנסות ולסיים את המחלוקת בין הצדדים, ואין מדובר בדעתו הסופית של בית המשפט בשלב זה של ההליך.

19. למען הסר ספק בית המשפט אף הבהיר לפרוטוקול, כי כאשר הצדדים לא הגיעו להסדר בדיון מחוץ לפרוטוקול, יש לקדם את התיק להכרעה **משפטית**, ואצטט מהפרוטוקול:

"היום התנהל קדם משפט לפני, קיימתי דיון ארוך מחוץ לפרוטוקול במטרה לנסות ולהגיע להסדר אשר ישמור על האינטרסים של שני הצדדים, אולם לצערי בשלב זה הצדדים אינם בשלים להסדר שכזה.

בנסיבות אלו, מן הראוי לקדם את התיק להכרעה משפטית."

20. בכל מקרה אבהיר כי הדיון מחוץ לפרוטוקול אינו מגלה כל חשש ממשי, או לא ממשי, למשוא פנים וזאת כאשר בית המשפט בדק בדיון מחוץ לפרוטוקול כיוונים שונים בניסיון לסיים את המחלוקת בהסכמה, וזאת בשיח בלתי אמצעי עם הצדדים. לא היה בניסיונות אלו כל משוא פנים לגבי מי מהצדדים וכאשר הניסיונות לא צלחו, הבהיר בית המשפט לפרוטוקול כי ההכרעה בתיק תהיה הכרעה משפטית.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 39291-06-18 תירם נ' כאליף כהן

עוד אציין כי למיטב זכרונו של בית המשפט הצדדים הסכימו כי יתקיים דיון מחוץ לפרוטוקול, דיון שאחת ממטרותיו הינה שיחה חופשית יותר ובלשון פשוטה יותר על מנת לנסות ולסיים מחלוקת בהסדר.

21. לא מצאתי גם כל חשש שדעתו של בית המשפט ננעלה לכיוון זה או אחר. אמירתו של בית המשפט הייתה ביחס לניסיון פשרה שעיקרו אינו הכרעה עובדתית או משפטית אלא הסכמה בין הצדדים, ובוודאי שאין האמירה משקפת את עמדתו הסופית של בית המשפט, עמדה אשר תתגבש רק לאחר שישמעו הראיות והסיכומים בתיק זה.

22. יובהר למען הסר ספק, כי דעתו של בית המשפט לא התגבשה לא לכיוון עמדתה של המשיבה ואף לא לכיוון עמדתו של המבקש, והאמירות מחוץ לפרוטוקול שיקפו את עמדתו של בית המשפט בשלב קדם המשפט וזאת לצורך קידום הסדר פשרה, שאינו בהכרח משפטי, בין הצדדים.

23. לאור האמור לעיל, אני סבור כי גם לגופם של דברים אין כל עילת פסילה תקפה.

סיכום

24. לאור האמור והמנומק לעיל, אני דוחה את הבקשה לפסלות שופט.

25. לאור העובדה שלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ז טבת תש"פ, 14 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

גלעד הס, שופט